

**Rozstrzygnięcie nadzorcze
Wojewody Małopolskiego
Nr WN.II.0911-126-10
z dnia 3 grudnia 2010 r.**

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591; zm. Dz. U. z 2002 r., Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r., Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r., Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r., Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r., Nr 48, poz. 327; Nr 138, poz. 974; Nr 173, poz. 1218; z 2008 r., Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r., Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r., Nr 28, poz. 142; Nr 28, poz. 146 i Nr 106, poz. 675) **stwierdza się nieważność** uchwały Nr CXV/1546/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Stare Miasto” – **w całości**.

Uzasadnienie

Uchwałą nr CXV/1546/10 z dnia 3 listopada 2010 r. Rada Miasta Krakowa uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Stare Miasto”.

W wyniku analizy dokumentacji planistycznej stwierdzono, iż przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.). Kompletna dokumentacja prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z prawem została dostarczona organowi nadzoru celem jej analizy w dniu 15 listopada 2010 r.

Z uwagi na brzmienie przepisu art. 4 ust. 2 obowiązującej od dnia 21 października 2010 r. ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, organ nadzoru wskazuje, iż powołując się w dalszej części niniejszego rozstrzygnięcia na przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawsze będzie odnosił się do przepisów tej ustawy w jej brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ostatniej zmiany, czyli w brzmieniu sprzed dnia 21 października 2010 r. Analogicznie także w odniesieniu do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami przywołane w dalszej części niniejszego rozstrzygnięcia przepisy tej ustawy, w szczególności przepis art. 20, przywołany został w brzmieniu na dzień przypadający przed wejściem w życie ustawy zmieniającej tę ustawę, czyli w brzmieniu sprzed dnia 21 października 2010 r.

W rezultacie dokonanej przez organ nadzoru oceny zaskarżonej uchwały pod kątem jej zgodności z prawem oraz prawidłowości procedury formalno – prawnej przeprowadzonej celem uchwalenia wyżej wymienionego planu, organ nadzoru kwestionuje dopuszczalność podjęcia przedmiotowej uchwały, ponieważ wedle jego oceny uchwała ta narusza obowiązujący porządek prawny poprzez jej podjęcie z naruszeniem zasad oraz z istotnym naruszeniem trybu tworzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

I tak, zauważa się, co następuje.

I.

W myśl regulacji ujętej przepisem art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkuje stwierdzeniem nieważności tych postanowień planu, do których odnosi się owo naruszenie zasad jego sporządzania. Organ nadzoru, dokonując analizy przedmiotowej uchwały Rady Miasta Krakowa w przedmiocie uchwalenia miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Stare Miasto w aspekcie zgodności jej ustaleń z przepisami obowiązującego porządku prawnego stwierdził, iż w zakresie normy zawartej w przepisie § 79 ust. 1 pkt 3 przedmiotowego planu uchwała narusza obowiązujący porządek prawny poprzez naruszenie zasad sporządzania planu polegające na wprowadzeniu do tekstu planu miejscowego postanowień nie należących do materii planowania przestrzennego, reglamentujących rodzaj mogących być wykonywanymi na obszarze objętym planem usług.

Zgodnie z zapisem § 79 ust. 1 uchwały w ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.25: zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami, z zastrzeżeniem § 9 ust. 1 pkt 1 (pkt 1), obiekty i lokale zamieszkania zbiorowego takie jak: hotele, hostele, pensjonaty (pkt 2) oraz usługi bez lokali mieszkalnych, możliwe do lokalizacji w całej zabudowie należącej do danej posesji, obejmujące: usługi finansowe i ubezpieczeniowe, doradztwa finansowego, usługi prawne, rachunkowo – księgowo, nauki, szkolnictwa, oświaty, kultury, obsługi rynku nieruchomości, obsługi turystyki, usługi architektoniczne, urbanistyczne i inżynierskie, reklamowe, konsultingowe, administracyjne, biura i siedziby firm, usługi handlu detalicznego typu salony sprzedaży, butiki, usługi w zakresie opieki zdrowotnej typu gabinety lekarskie, stomatologiczne” (pkt 3). W ocenie organu nadzoru fragment ww. przepisu pkt 3 w zakresie, w jakim określa on rodzaje usług poprzez wskazanie w istocie, jakiego rodzaju działalność gospodarcza w zakresie usług może być w tym obszarze oznaczonym symbolem MW/U.25 realizowana, jest sprzeczny z przepisami prawa. Zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności zgodnie z treścią przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Obowiązujący porządek prawny regulujący zagadnienia związane z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym w sposób enumeratywny w przepisie art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, jakie elementy winien obligatoryjnie oraz w zależności od potrzeb określać miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Wśród wskazanych w tym przepisie elementów planu miejscowego brak jest zapisów dotyczących możliwości reglamentowania w zapisach planu miejscowego rodzaju działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu określonego typu usług, jaka może być prowadzona na danym obszarze. Oczywiście dopuszczalnym jest zróżnicowanie usług na usługi uciążliwe i nieuciążliwe, nie jest dopuszczalne natomiast wskazywanie w planie miejscowym, iż w danym obszarze mogą być realizowane wyłącznie konkretnego rodzaju usługi, a inne o tym samym stopniu uciążliwości nie wymienione w planie realizowane być nie mogą. W ocenie organu nadzoru regulacja jak wskazana w § 79 ust. 1 pkt 3 uchwały wykraczająca poza zakres zagadnień mogących być regulowane w drodze planu miejscowego narusza obowiązujący porządek prawny. Powyższe w ocenie organu nadzoru godzi także w wyrażoną w przepisie art. 22 Konstytucji RP zasadę swobody działalności gospodarczej, która może być ograniczona jedynie w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, jak również wynikającą z niej zasadę sformułowaną w przepisie w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 t.j., z późn. zm.).

Z powyższych względów przedmiotowy plan miejscowy w zakresie, w jakim ów rodzaj usług określa, narusza zapisy art. 4 ust. 1 i art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z przepisem art. 28 ust. 1 tej ustawy.

Opisane w tym miejscu zagadnienie sprzeczności planu miejscowego obszaru Stare Miasto z zasadami tworzenia planów miejscowych w ocenie organu nadzoru stanowi dodatkowy argument uzasadniający konieczność podjęcia względem uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie planu miejscowego obszaru Stare Miasto działań nadzorczych zmierzających do stwierdzenia nieważności przedmiotowego planu miejscowego. Podstawowym argumentem uzasadniającym stanowisko organu nadzoru w przedmiocie sprzeczności przedmiotowego planu miejscowego z obowiązującym porządkiem prawnym jest istotne naruszenie procedury sporządzania planu miejscowego, opisane w części II niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

II.

Z dokumentacji prac planistycznych przedłożonej organowi nadzoru wynika, iż Prezydent Miasta Krakowa wypełniając obowiązek wynikający z przepisu art. 17 pkt 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przedłożył Radzie Miasta Krakowa projekt planu miejscowego dla obszaru „Stare Miasto” wraz z listą nieuwzględnionych przez siebie uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu. Do przedłożonego Radzie Miasta projektu zostały wniesione poprawki zgłoszone przez radnych. Prezydent Miasta Krakowa zajął negatywne stanowisko w przedmiocie zgłoszonych poprawek, wprowadzenie których – w jego ocenie – winno skutkować ponowieniem czynności planistycznych.

Na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 3 listopada 2010 r. odbyło się czytanie tekstu projektu planu miejscowego dla Starego Miasta oraz głosowanie nad poprawkami zgłoszonymi przez radnych, z których część została przegłosowana i przyjęta przez Radę. Na tej samej sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 3 listopada 2010 r. odbyło się również głosowanie nad całością projektu planu miejscowego obszaru „Stare Miasto” wraz z przyjętymi poprawkami, w wyniku którego to głosowania Rada Miasta podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Stare Miasto”.

Przegłosowane przez Radę Miasta Krakowa poprawki zgłoszone przez radnych dotyczyły niżej opisanych kwestii. W celu wyszczególnienia zmian wprowadzonych do planu miejscowego organ nadzoru w punktach od 1 do 16 opisze sposób, w jaki uległo zmianie brzmienie poszczególnych zapisów przedmiotowego planu miejscowego, z przywołaniem brzmienia danego przepisu zawartego w projekcie planu przekazanym Radzie Miasta Krakowa przed głosowaniem oraz z przywołaniem ostatecznego brzmienia danego przepisu uchwały w brzmieniu uchwalonym. Tam, gdzie będzie to możliwe, tekst uchwały w brzmieniu już zmienionym wskutek poprawek radnych, a zatem tekst danego przepisu uchwały w wersji uchwalonej przez Radę, zapisany zostanie czcionką pochyłą. Powyższe odnosi się do tych sytuacji, w których zmiany wprowadzone przez radnych skutkują nie tylko wykreśleniem części zapisów z projektu planu, ale skutkują wprowadzeniem do planu miejscowego nowych ustaleń.

1. W § 5 uchwały zawierającym słowniczek pojęć użytych w uchwale w pkt 5 projektu planu przekazanego Radzie Miasta Krakowa zawarta została definicja pojęcia oficyny, zgodnie z którą pod tym pojęciem rozumieć należy budynki lub boczne i tylne części kubaturowe budynku frontowego usytuowane w głębi danej posesji.

Po przyjęciu poprawki radnego dotyczącej uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, przepis § 5 pkt 5 uchwały w planie uchwalonym ma następujące brzmienie: „Oficynach – należy przez to rozumieć budynki lub boczne i tylne części kubaturowe budynku frontowego, *w tym części podziemne*, usytuowane w głębi danej posesji”.

2. W § 8 uchwały dotyczącej zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad kształtowania zabudowy w ust. 1 pkt 4 projektu planu przekazanego Radzie przez Prezydenta Miasta Krakowa zawarty był zakaz budowy parkingów podziemnych, z zastrzeżeniem § 75 ust. 3 pkt 4 lit. l).

W wyniku uwzględnienia poprawki jednego z radnych przepis ten uległ zmianie w taki sposób, iż wykreślono zeń zawarty w nim zakaz budowy parkingów podziemnych i wprowadzono odmienne ustalenie. W planie uchwalonym zatem przepis § 8 ust. 1 pkt 4 ma następujące brzmienie: „*Dopuszcza się budowę parkingów podziemnych pod Placem Szczepańskim i Placem Świętego Ducha. Warunkiem koniecznym są całościowe badania archeologiczne pod powierzchnią placów*, z zastrzeżeniem § 75 ust. 3 pkt 4 lit. l)”.

3. W § 10 projektu planu przekazanego Radzie zawierającym ustalenia w zakresie zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej w ust. 4 pkt 1 wprowadzone zostały ustalenia, zgodnie z którymi w celu ochrony dóbr kultury ustala się posesje, tereny objęte ochroną konserwatorską pełną, rozumianą jako ochrona i opieka nad wartościami zabytkowymi (odpowiednio do sposobu zainwestowania: zabudowa, podwórce, dziedzińce, zieleń i mury graniczne, obiekty małej architektury) poprzez m. in. zakaz stosowania zadaszeń wewnętrznych, z dopuszczeniem ich stosowania zgodnie z ustaleniami szczegółowymi.

W wyniku uwzględnienia poprawki radnego poprzez wykreślenie z zapisów planu zakazu stosowania zadaszeń wewnętrznych brzmienie tego przepisu uległo zmianie, zatem w planie uchwalonym przepis § 10 ust. 4 pkt 1 lit. i) ma następujące brzmienie: „z dopuszczeniem ich stosowania zgodnie z ustaleniami szczegółowymi”.

4. W § 10 projektu planu przekazanego Radzie w ust. 4 pkt 2 wprowadzone zostały ustalenia, zgodnie z którymi w celu ochrony dóbr kultury ustala się posesje objęte ochroną konserwatorską częściową, rozumianą jako ochrona i opieka nad wartościami zabytkowymi (odpowiednio do sposobu zainwestowania: zabudowa, podworce, dziedzińce, zieleń i mury graniczne) poprzez m. in. możliwość stosowania zadaszeń wewnętrznych, bez zmiany sposobu użytkowania, z dopuszczeniem ogródków gastronomicznych (kawiarnianych) oraz zakaz stosowania zadaszeń wewnętrznych na wskazanych posesjach zgodnie z ustaleniami szczegółowymi.

W wyniku uwzględnienia poprawki radnego poprzez wykreślenie z zapisów planu zakazu stosowania zadaszeń wewnętrznych brzmienie tego przepisu uległo zmianie, zatem w planie uchwalonym przepis § 10 ust. 4 pkt 2 lit. i) ma następujące brzmienie: „możliwość stosowania zadaszeń wewnętrznych, bez zmiany sposobu użytkowania lub zgodnie z ustaleniami szczegółowymi, z dopuszczeniem ogródków gastronomicznych (kawiarnianych) na wskazanych posesjach zgodnie z ustaleniami szczegółowymi”.

5. W § 11 uchwały dotyczącej zasad kształtowania przestrzeni publicznych w ust. 2 pkt 8 lit. d) odnoszącym się do kształtowania przestrzeni publicznych w zakresie ogródków gastronomicznych (kawiarnianych) w projekcie planu przekazanym pod obrady Rady Miasta Krakowa zawarty był zakaz umieszczania na terenie ogródków gastronomicznych (kawiarnianych): urządzeń gastronomicznych, stoisk handlowych, urządzeń nagłaśniających oraz podestów.

W wyniku uwzględnienia poprawki jednego z radnych brzmienie tego przepisu uległo zmianie poprzez wykreślenie zeń słów „oraz podestów”. W planie uchwalonym przepis § 11 ust. 2 pkt 8 lit. d) ma następujące brzmienie: „zakaz umieszczania na terenie ogródków gastronomicznych (kawiarnianych): urządzeń gastronomicznych, stoisk handlowych, urządzeń nagłaśniających”.

6. W § 19 uchwały zawierającym ustalenia dla terenów zabudowy usługowej oznaczonych na rysunku planu symbolem U.6 w ust. 4 pkt 1 lit. b) w projekcie planu przekazanym pod obrady Rady Miasta Krakowa przez Prezydenta Miasta Krakowa zapisano w zakresie ochrony konserwatorskiej obiektów przy ul. Św. Anny 6 / ul. Gołębia 9 zakaz stosowania zadaszeń wewnętrznych. Treść tego przepisu w projekcie planu brzmiała w sposób następujący: „ul. Św. Anny 6/ ul. Gołębia 9 – posesja objęta ochroną konserwatorską częściową; zakaz stosowania zadaszeń wewnętrznych; w tym budynek pomiędzy ul. Gołębią 9 i ul. Gołębią 7 (od strony pld. – zach.) – nie podlega ochronie konserwatorskiej”.

Poprzez uwzględnienie poprawki jednego z radnych wnioskujących o wykreślenie z tekstu planu zapisów zakazujących stosowania zadaszeń wewnętrznych w obrębie obszaru objętego planem przepis § 19 ust. 4 pkt 1 lit. b) ma następujące brzmienie: „ul. Św. Anny 6/ ul. Gołębia 9 – posesja objęta ochroną konserwatorską częściową; w tym budynek pomiędzy ul. Gołębią 9 i ul. Gołębią 7 (od strony pld. – zach.) – nie podlega ochronie konserwatorskiej”.

7. W § 57 uchwały zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.3 zapisano w ust. 3 pkt 2 lit. h) projektu planu przekazanego Radzie Miasta ustalenia, iż w zakresie ochrony konserwatorskiej obiektów i posesji przy ul. Floriańskiej 28 / ul. Św. Marka 18 wprowadza się ochronę konserwatorską. W projekcie planu przepis § 57 ust. 3 pkt 2 lit. h) miał następujące brzmienie: „ul. Floriańska 28/ ul. Św. Marka 18 – posesja objęta ochroną konserwatorską pełną, w tym: oficyna i pawilon narożny objęte ochroną konserwatorską częściową, parterowy budynek (przybudówka) przy północnej granicy posesji – nie podlega ochronie konserwatorskiej, dopuszcza się stosowanie zadaszeń wewnętrznych”.

W wyniku uwzględnienia poprawki radnego w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, przepis § 57 ust. 3 pkt 2 lit. h) w planie uchwalonym ma następujące brzmienie: „ul. Floriańska 28 / ul. Św. Marka 18 – posesja objęta ochroną konserwatorską pełną, w tym: budynki frontowe Floriańska 28 i Św. Marka 18 objęte ochroną konserwatorską pełną, pawilon narożny objęty ochroną konserwatorską

częściową, oficyna i parterowy budynek (przybudówka) przy północnej granicy posesji – nie podlegają ochronie konserwatorskiej, dopuszcza się stosowanie zadaszeń wewnętrznych”.

8. W § 57 uchwały po przedłożeniu projektu planu Radzie Miasta i w wyniku przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, dodano w planie uchwalonym nowe brzmienie do tego przepisu poprzez dodanie w ust. 3 pkt 7 o treści: „*dopuszcza się zastosowanie automatycznego magazynu dla samochodów*”.

9. W § 65 uchwały zawierającym ustalenia dla terenów dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.11, po przedłożeniu projektu planu Radzie Miasta i w wyniku przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, dodano w planie uchwalonym nowe brzmienie do tego przepisu poprzez dodanie w zakresie ustaleń ochrony konserwatorskiej w ust. 3 pkt 1 lit. i) całego szeregu nowych ustaleń dla objętego ochroną konserwatorską obiektu przy ul. Św. Tomasza 7 (nowe ustalenia zapisane są w § 65 ust. 3 pkt 1 lit. i) w tiretach od 1 do 19).

10. W 66 uchwały zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.12, po przedłożeniu projektu planu Radzie Miasta i w wyniku przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, dodano w planie uchwalonym nowe brzmienie do tego przepisu poprzez dodanie szeregu nowych ustaleń dla objętego ochroną konserwatorską obiektu przy Pl. Rynek Główny 37. W projekcie planu przedłożonym Radzie obiekt ten objęty był ochroną konserwatorską pełną, natomiast w planie uchwalonym zapisano w ust. 3 pkt 1 lit. f), iż „*posesja pod budynkiem w tej części na całości parceli budowlanej i budynku frontowego z wyłączeniem oficyny objęta ochroną konserwatorską pełną, zaś oficyna objęta częściową ochroną konserwatorską*. Ponadto zapisano dla tego obiektu szereg nowych ustaleń, których nie zawierał projekt planu przedłożony Radzie Miasta do uchwalenia (nowe ustalenia zawarte są w § 66 ust. 3 pkt 1 lit. f) w tiretach od 1 do 14).

11. W § 66 uchwały również dokonano zmiany brzmienia przepisu ust. 4 pkt 6 odnoszącego się do posesji przy Pl. Rynek Główny 37 „Kamienica Wosińska”. W przedłożonym Radzie Miasta projekcie planu przepis ten wskazywał, iż w wyznaczonym terenie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków, m. in. obiekt wymieniony w pkt 6, który to przepis pkt 6 brzmiał: „Pl. Rynek Gł. 37 – Kamienica Wosińska z działką – nr rej. zabytków A-168, z dnia 15.04.1936 r.”.

W planie uchwalonym na skutek przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, zmieniono brzmienie tego przepisu. Zatem w planie uchwalonym przepis § 66 ust. 4 pkt 6 ma następujące brzmienie: „Pl. Rynek Gł. 37 – Kamienica Wosińska z działką *pod budynkiem frontowym* – nr rej. Zabytków A-168, z dnia 15.04.1936 r. *z wyłączeniem oficyny, objętej częściową ochroną konserwatorską*”.

12. W § 67 uchwały zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.13 wprowadzono również zmiany polegające na przyjęciu odmiennych ustaleń w planie uchwalonym w zestawieniu z projektem planu przekazanym pod obrady Rady Miasta Krakowa. Zmiany te wynikały z przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa. W wyniku powyższego zmienione zostały ustalenia w zakresie ochrony konserwatorskiej dla obiektu przy ul. Floriańskiej 12 / ul. Św. Tomasza nr 19 i nr 17 – w planie uchwalonym dopuszczono tu *możliwość szklanego zadaszenia pomiędzy kamienicami przy ul. Św. Tomasza 17 i Św. Tomasza 19* (§ 67 ust. 3 pkt 2 lit. a).

Ponadto w planie uchwalonym w § 67 ust. 3 usunięto dotychczasowe brzmienie pkt 4, pkt 5 i pkt 6 (zawierających zakaz lokalizacji lokali mieszkalnych na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynków frontowych i w kondygnacjach podziemnych – pkt 4, możliwość lokalizacji lokali usługowych na dwóch pierwszych kondygnacjach nadziemnych budynków, a także w kondygnacjach podziemnych, pod warunkiem zapewnienia dostępu do części mieszkalnej – komunikacji wewnętrznej – niezależnego od użytkowania lokali usługowych – pkt 5 oraz możliwość lokalizacji usług z zakresu usług hotelarskich, obsługi bankowej, nauki, szkolnictwa wyższego lub kultury łącznie w całej zabudowie należącej do danej posesji – pkt 6). W zamian za to wprowadzono nowe ustalenia w pkt 4 i pkt 5 tego przepisu, *dotyczące dopuszczeń w zakresie czasowego zasłaniania fasady kamienicy przy ul. Św. Tomasza 17 reklamami związanymi z działalnością artystyczną galerii „Camelot” (§ 67 ust. 3 pkt 4) oraz dopuszczeń w zakresie lokalizacji ogródka kawiarnianego w tzw. Zaulku Niewiernego Tomasza jako wykorzystywanego wyłącznie zgodnie z obecnym przeznaczeniem i w obecnym kształcie (§ 67 ust. 3 pkt 5).*

13. W § 79 uchwały zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.25, wskutek przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, w planie uchwalonym wprowadzono nowe ustalenie w zakresie przeznaczenia podstawowego tego terenu, mianowicie do § 79 ust. 1 dodano pkt 3 ustalając, iż teren ten jest również przeznaczony na *„usługi bez lokali mieszkalnych, możliwe do lokalizacji w całej zabudowie należącej do danej posesji, obejmujące: usługi finansowe i ubezpieczeniowe, doradztwa finansowego, usługi prawne, rachunkowo – księgowo, nauki, szkolnictwa, oświaty, kultury, obsługi rynku nieruchomości, obsługi turystyki, usługi architektoniczne, urbanistyczne i inżynierskie, reklamowe, konsultingowe, administracyjne, biura i siedziby firm, usługi handlu detalicznego typu salony sprzedaży, butiki, usługi w zakresie opieki zdrowotnej typu gabinety lekarskie, stomatologiczne”*.

Ponadto w planie uchwalonym usunięto zapis § 79 ust. 3 pkt 6 projektu planu, dopuszczający możliwość lokalizacji usług z zakresu: usług hotelarskich, obsługi bankowej, nauki, szkolnictwa wyższego lub kultury łącznie w całej zabudowie należącej do danej posesji.

14. W § 81 zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.27, wskutek przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, w planie uchwalonym wprowadzono nowe ustalenie w zakresie objętego ochroną konserwatorską obiektu i posesji przy ul. Grodzka 6, mianowicie – w § 81 ust. 3 pkt 2 lit. i) dopuszczono *wykonanie podpiwniczenia podwórza*.

15. W § 88 zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.34, wskutek przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, w planie uchwalonym wprowadzono nowe ustalenie dla objętego ochroną konserwatorską obiektu i posesji przy ul. Poselskiej 17, mianowicie – w § 88 ust. 3 pkt 2 lit. c) dopuszczono *rozbudowę kamienicy w głąb podwórza do wyrównania tylnej linii zabudowy z kamienicami sąsiednimi*.

16. W § 94 zawierającym ustalenia dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, oznaczonego na rysunku planu symbolem MW/U.40, wskutek przegłosowania poprawki jednego z radnych w zakresie uwzględnienia jednej z uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, nieuwzględnionej przez Prezydenta Miasta Krakowa, w planie uchwalonym wprowadzono nowe ustalenie dla objętego ochroną konserwatorską obiektu i posesji przy ul. Podzamecze 10, mianowicie – w § 94 ust. 3 pkt 2 lit. c) dopuszczono *wykonanie garażu podziemnego pod podwórkiem*.

Wskazać należy, iż zgodnie z zapisem § 10 ust. 2 pkt 1 uchwały układ urbanistyczny Miasta Krakowa w granicach Plant wpisany jest do rejestru zabytków pod nr rej. A-1 z dnia 22 maja 1933 r. Ponadto w obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Stare Miasto”

znajduje się szereg zespołów i obiektów wpisanych do rejestru zabytków i do ewidencji zabytków oraz szereg stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków. Poza powyższym, także celem przedmiotowego planu miejscowego jest objęcie terenów i obiektów objętych planem ochroną konserwatorską, co wprost wynika z przepisów przedmiotowego planu. Cały obszar planu objęty jest również wpisem do archeologicznej ewidencji konserwatorskiej.

Opisane powyżej zmiany, jakie wprowadzono do planu uchwalonego w porównaniu do projektu planu przekazanego Radzie Miasta Krakowa przez Prezydenta Miasta Krakowa, odnoszą się do terenów oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.).

Dokonując oceny zgodności z obowiązującym porządkiem prawnym postanowień uchwały Nr CXV/1546/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Stare Miasto” w kontekście opisanych wyżej w niniejszym rozstrzygnięciu w punktach od 1 do 16 zmian wprowadzonych w wyniku przegłosowania przez Radę Miasta Krakowa poprawek wniesionych przez radnych, organ nadzoru stwierdza, co następuje.

Zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym – w myśl normy ujętej przepisem art. 19 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu planu – czynności, o których mowa w art. 17 tej ustawy, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian (ust. 1). Przedmiotem ponowionych czynności może być jedynie część projektu planu objęta zmianą (ust. 2). Natomiast zgodnie z regulacją przepisu art. 28 ust. 1 tej ustawy naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Ponadto, w myśl regulacji zawartej w przepisie art. 20 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w związku z przepisem art. 17 pkt 7 lit. b) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projekty i zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlegają uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

W będącej przedmiotem niniejszego postępowania sytuacji, po analizie dokumentacji planistycznej, organ nadzoru stwierdza, iż przegłosowanie poprawek radnych i wprowadzenie zmian w projekcie planu jak wyżej opisanych, nastąpiło na tej samej sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 3 listopada 2010 r. W związku z powyższym w ocenie organu nadzoru uchwalenie zmienionego planu miejscowego na tej samej sesji rady, na której głosowano poprawki, stanowi naruszenie przepisu art. 19 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a to ze względu na fakt, iż Rada Miasta Krakowa wprowadzając do projektu planu miejscowego zmiany jak wyżej opisane winna była, w ocenie organu nadzoru, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 19 ust. 1 ustawy ponowić procedurę planistyczną w zakresie niezbędnym do wprowadzenia tychże zmian. Podkreślenia wymaga, iż ponowienie w tym przypadku czynności planistycznych nie jest tylko i wyłącznie zależne od uznania rady. Obowiązek ponowienia czynności planistycznych w sytuacji wprowadzenia do projektu planu zmian wynikających z uwzględnienia poprawek zgłoszonych przez radnych wynika wprost z przepisu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a charakter i głębokość owych wprowadzonych do projektu planu zmian determinują to, w jakim zakresie i jakie czynności planistyczne wymagają powtórzenia.

Przepisy obowiązującego porządku prawnego regulujące materię planowania i zagospodarowania przestrzennego w sposób szczegółowy i wyczerpujący normują zagadnienie procedury tworzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W myśl obowiązujących w tym względzie regulacji, w tym w szczególności w myśl przepisu art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, procedura planistyczna jest szczególnie sformalizowana zarówno pod kątem rodzaju czynności, jakie winny zostać przeprowadzone przy tworzeniu planu miejscowego, jak i pod kątem zachowania określonej przepisami chronologii podejmowania owych czynności. Normy ujęte w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyznaczają zakres i kolejność czynności wymaganych przy sporządzaniu projektu planu, które wójt (burmistrz, prezydent) jest obowiązany wykonać. Zgodnie z tym przepisem wójt (burmistrz, prezydent) po podjęciu przez radę gminy uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podejmuje kolejno

szereg czynności wskazanych w punktach od 1 do 14 wspomnianego przepisu, przekazując po ich wykonaniu projekt planu organowi stanowiącemu. Organ stanowiący, jeżeli stwierdzi konieczność dokonania w przedłożonym mu projekcie zmian czyni powyższe, a następnie winien ocenić, czy w wyniku uwzględnienia przezeń poprawek radnych możliwe, czy też niemożliwe jest uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bez powtórzenia procedury planistycznej w niezbędnym zakresie, jak to wynika z przepisu art. 19 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Skonkretyzowany zakres powtarzanych czynności i ich ustalenie należy już do organu wykonawczego. Ustalenie zakresu procedury wymagającej powtórzenia wynika z kompetencji organu wykonawczego, a zatem projekt uchwały winien zostać przekazany organowi wykonawczemu gminy, który z kolei winien podjąć decyzję co do zakresu ponowienia czynności procedury planistycznej.

W będącej przedmiotem niniejszego postępowania sytuacji niewątpliwie czynnością niezbędną jest ponowienie uzgodnienia z organem właściwym do spraw ochrony zabytków, a to ze względu na poddanie całego obszaru planem objętego ochronie konserwatorskiej. Przyczyną powyższego jest charakter i zakres wprowadzonych przez radnych zmian. Wedle opinii organu nadzoru tylko właściwy organ uzgadniający projekt planu może ocenić stopień wpływu owych zmian zachowanie zabytkowego charakteru terenu objętego planem, jak również może owe zmiany zaakceptować, bądź nie.

Zatem w takiej sytuacji jeżeli w wyniku ponowienia uzgodnienia organ uzgadniający podzieliłby stanowisko rady i zaakceptował (uzgodnił pozytywnie) zmieniony wskutek poprawek radnych projekt planu miejscowego, wówczas należałoby powtórzyć także etap wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu i dalej wszystkich tych czynności towarzyszących wyłożeniu, tj. dyskusji publicznej oraz składania i rozpatrzenia uwag (opisanych w przepisie § 17 pkt 10 do 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). W sytuacji natomiast, gdyby organ uzgadniający projekt planu zaakceptował i uzgodnił pozytywnie jedynie część wprowadzonych zmian, to wówczas wyłożeniu podlegałby tylko fragment projektu planu obejmujący owe zmiany; dalsze procedowanie dotyczyłoby tylko tego fragmentu planu. Natomiast w przypadku negatywnego uzgodnienia przez organ uzgadniający zmienionego projektu planu nie byłoby potrzeby powtarzania etapu wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu, jak również powtarzania czynności temu etapowi towarzyszących; w takiej sytuacji procedura planistyczna winna zostać zakończona na etapie ponowienia uzgodnienia i następnie ponownego przekazania projektu planu miejscowego pod obrady organu stanowiącego gminy.

Organ nadzoru podkreśla, iż wedle jego opinii dla ważności planu miejscowego w zakresie opisanych wyżej zmian konieczne było ponowienie uzgodnień z organem właściwym w sprawach z zakresu ochrony zabytków, a to z uwagi na wyżej opisane powody.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru podnosi także i to, iż wedle jego oceny w sytuacji jak omawiana w przypadku, gdyby w wyniku ponowionych uzgodnień zaakceptowane zostały przez organ uzgadniający wprowadzone przez radnych poprawki (lub choćby tylko ich część), organ planistyczny winien ponowić nie tylko uzgodnienia, czego – jak już była o tym mowa – nie uczynił, ale także winien ponowić wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu (oraz czynności temu towarzyszące) w zakresie owych wprowadzonych w wyniku przegłosowania poprawek radnych zmian, a to w celu ponownego poddania projektu planu ocenie podmiotów zainteresowanych przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi. Oczywiście twierdzenie to dotyczy takich zmian treści aktu normatywnego, które godzą bądź mogą godzić w interes prawny adresatów planu i które wskutek ich zamieszczenia w planie mogą wprowadzać ograniczenia w korzystaniu z przysługującego adresatom planu prawa własności do obszarów planem tym objętych. Ponadto należy wziąć pod uwagę także i tę okoliczność, iż owe wprowadzone do projektu planu zmiany mogą mieć w istocie nie tylko indywidualny charakter, związany z wykonywaniem prawa własności. Mogą mieć one również charakter powszechny, albowiem odnoszą się one przecież do sposobu zagospodarowania i wykorzystania szczególnych przestrzeni publicznych, o szczególnych walorach historycznych, urbanistycznych i kulturowych, jakimi są tereny położone w obrębie granic przedmiotowego planu miejscowego. Ze względu na fakt, iż w obszarze granic planu znajduje się teren Rynku Głównego i Plant, domniemywać należy, iż wprowadzone zmiany mogą mieć znacznie szersze oddziaływanie na adresatów planu, wynikające nie tylko z wykonywania prawa własności.

W ocenie organu nadzoru po wprowadzeniu do projektu planu zmian wynikających z uwzględnienia poprawek złożonych przez radnych organ stanowiący dokonał istotnej zmiany postanowień wyłożonego projektu i nie ponowił procedury planistycznej, a zatem uniemożliwił wszystkim tym podmiotom, które

akceptowały pierwotne rozwiązania planistyczne odniesienie się do rozwiązań zmienionych. Powyższe działanie doprowadziło w konsekwencji do tego, iż część adresatów przedmiotowego planu nie miała możliwości wypowiedzenia się co do zmienionych ustaleń planistycznych i skorzystania tym samym z przysługujących jej uprawnień przyznanych ustawą w zakresie zapewnienia im udziału w tworzeniu planu miejscowego. Gdyby bowiem po dokonaniu wskutek uwzględnienia poprawek wniesionych przez radnych istotnych zmian postanowień planu, które następnie zostałyby zaakceptowane przez organ uzgadniający, projekt tego planu został ponownie wyłożony do publicznego wglądu (oczywiście wyłożony w zakresie owych zmian), to tym samym wszystkie zainteresowane tym podmioty zyskałyby możliwość skorzystania z przyznanych im ustawowo uprawnień do złożenia uwag do zmienionego projektu. W sytuacji, kiedy wprowadzona zmiana byłaby dla danego podmiotu niekorzystna, miałyby on możliwość złożenia uwagi i zakwestionowania wprowadzonej zmiany, a następnie jego uwaga jako nieuwzględniona przez organ wykonawczy podlegałaby rozpoznaniu przez organ uchwalający plan miejscowy – przez organ stanowiący gminy. Można w tym miejscu twierdzić, iż takie postępowanie mogłoby być uznane za nieracjonalne i pozbawione uzasadnienia, a to ze względu na tę okoliczność, iż organ stanowiący już raz wypowiedział się w danym przedmiocie, decydując tym samym o kierunku zmian w planie, zatem nieracjonalnym i zbędnym działaniem byłoby ponowne poddawanie w takiej sytuacji nieuwzględnionych przez organ wykonawczy wniesionych ponownie uwag pod ponowną ocenę organu stanowiącego. Niemniej jednak w ocenie organu nadzoru nie można jednak wykluczyć także i takiej sytuacji, w której argumentacja podmiotu składającego uwagę mogłaby przekonać radnych co do uwzględnienia tej uwagi, a zatem nie można wykluczyć w istocie odmiennego ostatecznie stanowiska organu stanowiącego w kwestii będącej przedmiotem uwagi i w istocie odmiennej decyzji rady, która następnie zostałaby wyrażona w formie uchwały – w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W sytuacji jednakże zaniechania ponowienia czynności planistycznych część adresatów planu pozostała w ogóle nieświadoma faktu zmiany treści planu zagospodarowania przestrzennego, zaś wiedzę o powyższym zyskała nie wcześniej niż w dacie uchwalenia planu. Zaniechanie ponownego wyłożenia zmienionego projektu planu do publicznego wglądu spowodowało brak możliwości obrony interesów tych podmiotów, które mogłyby kwestionować zmienione rozwiązania planistyczne i które jednocześnie będąc w opozycji do owych zmian nie będą miały możliwości ich zakwestionowania w formie uwag do projektu planu.

Stanowisko reprezentowane przez organ nadzoru znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie sądowo administracyjnym – por. m. in. wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 października 2008 r., sygn. akt II OSK 367/08, z dnia 16 grudnia 2008 r., sygn. akt II OSK 1151/08 i z dnia 1 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 905/10, a także wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 2 sierpnia 2006 r., sygn. akt II SA/Kr 927/05, z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Kr 319/09, z dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt II SA/Kr 327/10 i z dnia 8 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Kr 1126/10.

W przedmiotowej sytuacji w ocenie organu nadzoru procedura powinna zostać ponowiona – jak już o tym wspomniano – co najmniej w zakresie ponowienia etapu uzgodnień projektu planu z organem właściwym do spraw ochrony zabytków, jak również – w sytuacji gdyby zmiany zostały zaakceptowane przez organ uzgadniający – także w zakresie ponownego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu. Zaniechanie ponownego przeprowadzenia powyższych czynności stanowi naruszenie przepisu art. 19 ust. 1 w związku z art. 17 pkt 7 lit. b) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w związku z przepisem art. 20 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, które to naruszenie – w myśl normy zawartej w przepisie art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – jako istotne naruszenie procedury tworzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego skutkuje stwierdzeniem nieważności ustaleń planu miejscowego w zakresie owym naruszeniem objętym. Zatem poprzez brak stosownych działań organów gminy w tej sprawie przedmiotowy plan miejscowy został sporządzony z naruszeniem przepisów regulujących materię procedowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ze względu na fakt, iż w opisanej sytuacji stwierdzony brak proceduralny dotyczy jednego z ważniejszych elementów procedury sporządzania planu miejscowego, bo elementu współdziałania zarówno z organami uzgadniającymi projekt planu, jak również z adresatami norm zawartych w planie, stwierdzić należy, iż przedmiotowe naruszenie jest naruszeniem istotnym, co stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności przedmiotowego planu w zakresie, w jakim plan dotknięty jest błędem proceduralnym.

Organ nadzoru podnosi również i to, iż dokonując oceny legalności przedmiotowego planu miejscowego brał pod uwagę ewentualność stwierdzenia nieważności jedynie konkretnych zapisów tego planu, odnoszących się w istocie tylko do poszczególnych terenów oznaczonych na rysunku planu odpowiednimi symbolami (przywołanymi wyżej). Niemniej jednak w uwzględnieniu tej okoliczności, iż organ nadzoru kwestionuje również zgodność z prawem zapisów planu odnoszących się do całości obszaru objętego planem (opisanych w części II niniejszego rozstrzygnięcia w punktach od 1 do 5), zdecydował o stwierdzeniu nieważności uchwały w całości. Organ nadzoru mógłby ewentualnie rozważać jedynie derogowanie tych zapisów planu, niemniej jednak takie działanie organu nadzoru nie przywróciłoby poprzednich zapisów zawartych w projekcie planu przedłożonym radzie. W szczególności dotyczy to wyeliminowania z projektu planu miejscowego z treści zapisów planu odnoszących się do całego obszaru objętego planem zakazu stosowania zadaszeń wewnętrznych oraz zakazu lokalizacji parkingów podziemnych. W związku z powyższym także z przyczyn natury techniczno-prawnej takie działanie organu nadzoru nie byłoby możliwe.

Rekapitulując wszystko, o czym mowa w części II niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego organ nadzoru podkreśla, iż nie kwestionuje on samej zasadności czy celowości wprowadzenia zmian do planu miejscowego takich, jakie zostały wprowadzone do projektu planu dla obszaru Starego Miasta, uznając, iż w całości mieści się to w granicach przyznanego organom gminy przepisami prawa władztwa planistycznego. Organ nadzoru wskazuje jedynie, iż w jego ocenie owe zmiany zostały wprowadzone z istotnym naruszeniem obowiązującego porządku prawnego, co skutkować winno stwierdzeniem nieważności tego planu.

Konkludując organ nadzoru stwierdza, iż w jego ocenie Rada Miasta Krakowa, podejmując kwestionowaną uchwałę z naruszeniem zasad oraz z istotnym naruszeniem procedury tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sposób rażący naruszyła obowiązujący porządek prawny. Z uwagi zatem na to, co powyżej, podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Winno się ją wnieść za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Małopolskiego:

Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego i Kontroli

Radca Prawny:
Artur Słowik